

अत्रापि केचिद्विच्छन्ति दत्त्वा पुण्याङ्गनिवयम् ।
पूर्वोक्ता दश शब्दाद्या तद्भाः सन्दर्शयेदिति ॥

इति श्रीहरिभक्तिविलासि ८ विलासः ॥

महारात्रिः, स्त्री, (महार्त्वा प्रलयावस्थायां राति
व्यात्मस्वरूपं ददाति सुप्रशम्भा सर्वान् जीवा-
नात्मरूपेणावस्थापयति जायते पञ्चपर्वलच-
याया अविव्याया सकाशात् रक्षतीति । जे +
र ।) ब्रह्मलयेपलक्षिता महारप्रलयरात्रिः ।
इति चण्डीटीकायां नागोजीभट्टः । महत्
ईश्वरस्य रात्रिः । ब्रह्ममरबोपलक्षिता रात्रि-
रित्यर्थः । इति देवीमाहात्म्यटीकायां विद्या-
विनोदः ॥ अपि च ।

“ब्रह्मणाच निपाते च महाकव्यो भवेन्नृपः ।
प्रकीर्तिता महारात्रिः सा एव च पुरातनैः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रलतिखण्डे ५ अध्यायः ॥

(दुर्गा । यथा च मार्कण्डेये । ८१ । २० ।

“महारात्रि ! महाविद्ये ! नारायणि ! नमो-
ऽस्तु ते ॥”

अर्द्धरात्रात् परं सुहृन्महयम् । यथा,—

“अर्द्धरात्रात् परं यच्च सुहृन्महयसुच्यते ।

सा महारात्रिरदिता तद्वत्तमचयं भवेत् ॥”

इति तन्मम् ॥

आश्विनशुक्लारमौ । नवरात्रम् । यथा,—

“शुक्लारमौ चाश्विनस्य नवरात्रं तु तस्य वै ।

महारात्रिर्महेशानि ! कालरात्रिं श्रद्धा

प्रिये ! ॥”

इति शक्तिसङ्गमतन्मम् ॥

महाराष्ट्रः, पुं, (महान् भूयान् प्रशक्नो वा राष्ट्रः ।

महत् राष्ट्रं यचेति वा ।) देशविशेषः ।

मारहाडा इति भाषा ॥ यथा,—

“नेष्टंते द्रविडानर्गमहाराष्ट्राच्च रेवतः ।

जवनः पञ्चवः चित्तुः पारधीकादयो मताः ॥”

इति ज्योतिषतत्त्वे कूर्मचक्रम् ॥

महाराष्ट्री, स्त्री, (महाराष्ट्रदेशे उत्पत्तिस्थान-
त्वेनास्त्वस्या इत्यच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)

जलप्रपण्नी । इति राजनिर्घण्टः ॥ शाकभेदः ।

“माराटो इति भाषा । अस्या गुणः । कषवायु-
नाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (विषयोऽस्या

यथा,—

“जयन्ती तुङ्गिरी वाषा दृष्टी च गुरुचिका ।

महाराष्ट्री जम्बुरसेक्षणा नीलोज्ज्वलदेविः ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे शूलाधिकारे पञ्चा-
त्मकरसे ॥ महाराष्ट्रगणमयमिति । महाराष्ट्रः

अयं ङीप् ।) अष्टादशभाषान्तर्गतभाषा-
विशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदे ।

“आसामेव तु गाथान्तु महाराष्ट्रीं प्रयोजयेत् ।

अत्रोक्ता मागधी भाषा राजान्तःपुरचारि-

णाम् ॥”

महारिष्टः, पुं, (महान् अरिष्टः ।) महानिम्ब-

विशेषः । तत्पर्यायः । कैटभ्यः २ रामयः ३

रमयः ४ गिरिनिम्बः ५ शुक्लाश्वजः ६ । अस्य

गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् ।

श्रीतलत्वम् । क्षुत्त्वम् । सन्नापशोषकुहास-
क्षमिभूतविषापहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

महारुद्रः, पुं, (रुद्राणां महान् स्वयं ईश्वर इत्यर्थः

इति महारुद्रः ।) महारुद्रः । यथा,—

“महाकाल्या महारुद्राणां कालकाररूपतः ।

माययाच्छादिताना च तन्मध्ये समभागतः ॥

महारुद्रः स एवात्मा महाविष्णुः स एव हि ॥”

इति निर्व्यासतन्मम् ॥

महारूपः, पुं, (महत् महत्त्वादिरूपमस्य ।)

शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्रनाम-

स्तोत्रम् । १३ । १७ । ३४ ॥ (महद्गमं यस्य ।)

अतिशयरूपयुक्ते, त्रि ॥

महारूपकं, स्त्री, (महत् रूपकं यत्र ।) नाट-

कम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

महारोगः, पुं, (महान् चोराणिरुकारकः रोगः ।

यद्वा, महा जन्मान्तरीयभुक्तावशिष्टातिशय-

पातकैर्जनितः रोगः ।) पापरोगः । स चाष्ट-

विधौ यथा । उन्मादः १ लगदोषः २ राज-

यक्ष्मा ३ श्वासः ४ मधुमेहः ५ भगन्दरः ६

उदरः ७ अक्षरौ ८ । इति शुद्धितत्त्वे नारदः ॥

(यथा च आचलधने । २ । ७ । १७ ।

“महारोगेण बाभितमः प्राचीयादन्धतरां गतिं

गच्छति ॥”

“महारोगेण जयकुहादिनेति” तदृत्तौ मार्ग्य-

नारायणः ॥ विषयोऽस्य यथा,—

“महारोगाष्टके कासे ज्वरे श्वासातिसारके ॥”

अस्य आख्यायां यथा,—

“वातश्याध्वसरीकुहमेदोदरभगन्दराः ।

अर्शांसि यद्वह्नीत्यष्टौ महारोगाः प्रकीर्तिताः ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे यक्ष्मणि रत्नगर्भ-

पोडुलीटीका ॥)

महारोगी, [न] पुं, (महा रोगः जयादि-

रख्यस्येति । महारोग + इनिः । महारोग-

युक्तः । यथा,—

“क्रियाहीनस्य मूर्खस्य महारोगिण एव च ।

यद्येष्टाचरणस्याहुर्मैरगन्तमशौचकम् ॥”

इति शुद्धितत्त्वधृतकूर्मपुराणवचनम् ॥

महारोमा, [न] पुं, (महानि रोमाणि वृक्षादि-

रूपाणि विराटरूपे यस्य ।) शिवः । इति

महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् । १३ ।

१७ । ८८ ॥ (महानि रोमाण्यस्य ।) वृद्धोम-

युक्ते, त्रि ॥ (क्षतिरातस्य पुत्रविशेषः । यथा,

भागवते । ६ । १३ । १७ ।

“मरौः प्रतीपकस्तस्माज्जातः क्षतरथो यतः ।

देवमौलस्तस्य पुत्रो विश्वतोऽथ महारुद्रः ॥

क्षतिरातस्तस्तस्मात्तस्माद्महारोमा च तत्सुतः ॥”

महारौरवः, पुं, (रुक्मामयं इति । रुक् + अण् ।

महान् रौरवः । तत्र गता जीवाः क्रयन्-

नामकैरुचिभिः पोष्यन्ते अत एवास्य तथा-

त्वम् ।) नरकविशेषः । इत्यमरः । १ । ६ । १ ।

महान् रौद्रो रवोऽथ महारौरवः मनीषादि-

त्वात् द्रुजोपः । इति भरतः ॥ अपि च ।

“महारौरवसंज्ञम् अधोऽर्द्धं ताम्रचंपुटम् ।

धम्यते खदिराङ्गारैर्गुहदारापनायकः ॥

देवद्रवापहारौ च पथ्यते कालमन्त्रयम् ॥”

इति वङ्गपुराणे पापनाशनवृषदानाध्यायः ॥

महार्षे, त्रि, (महान् अधिकः अर्थो मूल्यमस्य ।)

महामूल्यम् । इति मेदिनी । ये, १० । (यथा,

कथासरित्सागरे । १२ । १४५ ।

“तत्तस्मै महार्षिणि रत्नानि सुवह्नुनि च ।

विभीषणी ददाति स मधुरी गन्तुमिच्छते ॥”

महार्षे, पुं, (महान् अर्थो मूल्यमादरो वास्य ।)

लावकपत्नी । इति विश्वः ॥

महार्यवः, पुं, (महान् सुविशालः अर्थवः ।)

महासमुद्रः । यथा,—

“आचूयितो वा वातेन स्थितः पीते महार्यवे ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥

(महान् अर्थव इव । प्रसादादिगुणबाहुल्यात्

तथात्वम् ।) शिवः । इति महाभारते तस्य

सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (कूर्मरूपिभगवन्नाराय-

णस्य दक्षपदोद्भवः जनपदः । यथा, मार्क-

ण्डेये । ५८ । ३२ ।

“सौरष्ट्रा दरदाक्षेव द्राविडाश्च महार्यवाः ।

एते जनपदाः पादे स्थिता वै दक्षिणेऽपरे ॥”

महार्यः, पुं, (महान् विपुलोर्द्धोऽस्य ।) वृक्षविशेषः ।

इति शब्दचन्द्रिका । महाराजा इति भाषा ।

महार्यकं, स्त्री, (महत् आर्यकम् ।) वनार्यकम् ।

अस्य गुणाः । अग्निदीपनत्वम् । धारकत्वम् ।

रूक्षत्वम् । वायुकफनाशित्वम् । इति राज-

वल्लभः ॥

महार्युदं, स्त्री, (महत् अर्युदम् ।) दशार्युदम् ।

शतकोटिचंखा । इति ज्योतिषम् ॥

महार्यं, स्त्री, (महान् अर्थः मूल्यं मर्यादा वास्य ।)

चैतचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महार-

मूल्यवति, त्रि । यथा, महाभारते । १ । २१ । १२६ ।

“महार्हामरयोपेतौ विरजोऽम्बरधारिणौ ॥”

महापूजायोग्यम् । यथा, रामायणे । १ । ६ । १० ।

“यस्माद्भाग्यार्थिनी भागान् नाकल्पयत मे सुराः ।

वराङ्गाणि महार्हाणि धनुवा श्रुतयामि वः ॥”

“महार्हाणि महापूजायोग्यानि ॥” इति तट्टी-

कायां रामाहुजः ॥)

महालयः, पुं, (महतां जैनानामालयः । महान्

आलय इति वा ।) विहारः । (महतां योगि-

प्रभृतीनामालयः ।) तीर्थः । (महदादीनां लये

यस्मिन् ।) परमात्मा । इति मेदिनी । ये,

१२५ ॥ सौराश्विनौयकृष्णपक्षः । यथा, भविष्ये ।

“धैर्यं दीपान्विता राजन् ! स्नाता पञ्चदशी

सुवि ।

तस्यां दद्यात्त चेदं पितृणां वै महालये ॥”

महालये कन्यागतापरपक्षे । इति तिथ्यादि-

तत्त्वम् ॥

महालक्ष्मीः, स्त्री, (महती लक्ष्मीः ।) राधा ।

नारायणशक्तिः । यथा,—

“यन्मायया मोहिता च ब्रह्मविष्णुश्रिवादयः ।